

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 186/2023
18.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милена Цолић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Виши суд у Београду, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о захтеву Вишег суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у предмету тог суда Гжрр 779/23, у седници одржаној 18.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у предмету Вишег суда у Београду Гжрр 779/23 **ОДРЕЂУЈЕ СЕ** Виши суд у Панчеву.

Образложење

Први основни суд у Београду је пресудом Прр 1073/22 од 09.02.2023. године, ставом првим изреке, обавезао тужену да тужиљи на име новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року исплати износ од 350 евра у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу Народне банке Србије, са законском затезном каматом на тај износ почев од 09.02.2023. године, као дана пресуђења, до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље у делу којим је тражила да се обавезе тужена да јој исплати преко досуђеног износа од 350 евра у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу Народне банке Србије, до траженог износа од 800 евра у динарској противвредности на дан исплате, према средњем курсу Народне банке Србије са припадајућом законском затезном каматом почев од дана пресуђења до исплате, износ од још 450 евра у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу Народне банке Србије, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 19.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Против наведене пресуде тужиља и тужена су изјавиле жалбе.

Виши суд у Београду уз допис Гжрр 779/23 од 09.06.2023. године, доставио је списе предмета Врховном суду, ради одређивања другог стварно надлежног суда за поступање у овом предмету и као оправдан разлог за свој захтев навео да тужиља потражује исплату новчаног обештећења због утврђене повреде права на суђење у

разумном року у предмету Вишег суда у Београду Гж 17849/20, а који суд је означен као тужени у овој парници.

Врховни суд је одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда на основу одредбе члана 62. став 1. и 8. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20) а у вези са одредбом члана 27. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, бр. 40/15) и одредбе члана 32. став 2. Закона о уређењу судова, нашао да је захтев основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП, прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Одредбом става 8. истог члана прописано је да захтев, односно предлог за делегацију надлежности може да се поднесе и у другостепеном поступку под условима из става 1. овог члана.

Према оцени Врховног суда, у конкретној ситуацији су испуњени услови за тражену делегацију из одредбе члана 62. став 1. ЗПП, зато што разлог изнет у захтеву другостепеног суда, представља оправдан разлог који је од утицаја за делегацију другог стварно надлежног суда.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 62. став 1. и 8. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић